

Téli mondókák

Ha-ha-ha havazik,
He-he-he hetekig,
Hu-hu-hu hull a hó,
Hi-hi-hi jaj de jó!

Dirmeg-dörmög a medve,
nincsen neki jókedve,
alhatnék, mert hideg van,
jobb most benn a barlangban.

Kányádi Sándor: Betemetett a nagy hó

Betemetett a nagy hó
erdőt, mezőt rétet.
Minden, mint a nagyanyó
haja, hófehér lett. Minden, mint a nagyapó
bajsza, hófehér lett,
csak a feketerigó
maradt feketének.

Esik a hó térdig ér már,
hóból épült hófehér vár.
Abban lakik a hóember,
hócsatázni velünk nem mer.
Tudok én egy igazán jót,
húzzuk elő a kis szánkót,
egyik húzza, másik tolja,
csússzunk le a dombon rajta.

Nemes Nagy Ágnes: Hóesésben — vers

Szakad a hó, nagy csomókban,
Veréb mászkál lent a hóban.
Veréb! Elment az eszed?
A hóesés betemet.
Nem is ugrálsz, araszolsz,
Hóesésben vacakolsz,
Fölfújtad a tolladat,
Ázott pamutgombolyag.
Mi kell neked? Fatető?
Fatető!
Deszka-madár etető.

Hóember, hóember, hóból van a lába,
répából a szája.
Amíg itt a tél, senkitől se fél,
subájára, kalapjára havat szór a szél.
Hóember, hóember, itt áll az út szélén,
hízik egész télen.
Ha meleget ad, a tavaszi nap,
ide-oda dűledezik, csöpög mint a csap.

Kányádi Sándor: Aki fázik — vers

Aki fázik, vacogjon,
fújja körmét, topogjon,
földig érő kucsmába,
burkolózzék bundába,
bújjon be a dunyhába,
üljön rá a kályhára -
mindjárt megmelegszik.

Esik a hó, térdig ér,
A hóember mégsem fel.
Mitől félne? Nem fázik.
Kalapja van, nem ázik.

Hóembernek se keze, se lába,
Hóembernek picic szemek szén.
Lustán pislog, fadugó az orra,
Vásott kannát visel a fején.

